

Ändringar i föreskrifter med anledning av nya regler om gränsöverskridande distribution av fonder

Sammanfattning

Finansinspektionen beslutar om ändringar i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder och Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Bakgrunden till föreskriftsändringarna är att det har gjorts ändringar i de EU-direktiv som reglerar fondbolag och AIF-förvaltare.

Ändringarna i föreskrifterna innebär bland annat att

- fondföretag, förvaltningsbolag och utländska AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om sina funktioner i Sverige på ett varaktigt medium,
- fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring i Sverige genom att tillhandahålla informationen på sina webbplatser,
- fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare får använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att tillhandahålla kvarvarande investerare i Sverige information efter att marknadsföringen upphört,
- svenska AIF-förvaltares underrättelse om så kallad sonderande marknadsföring ska lämnas till Finansinspektionen i pappersformat eller elektroniskt format, och
- det införs bestämmelser om hur svenska AIF-förvaltare ska dokumentera sin sonderande marknadsföring.

Föreskriftsändringarna kompletterar de ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder som trädde i kraft den 1 april 2022 (prop. 2021/22:102).

Föreskriftsändringarna träder i kraft den 7 juni 2022.

Innehåll

1	Utgångspunkter	4
1.1	Målet med regleringen.....	4
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	5
1.3	Regleringsalternativ	6
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning.....	8
2	Motivering och överväganden	8
2.1	Språkkrav och tillhandahållande av information om funktioner vid verksamhet i Sverige	8
2.2	Åtgärder när marknadsföringen upphör	14
2.3	Informationskrav efter att marknadsföringen har upphört.....	17
2.4	Sonderande marknadsföring	22
2.5	Ändringar i regler om vad en ansökan eller underrättelse ska innehålla.....	24
2.6	Ikraftträdande	26
3	Konsekvenser	27
3.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna.....	28
3.2	Konsekvenser för företagen	28
3.3	Konsekvenser för Finansinspektionen	31

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar, (ändringsdirektivet), har det gjorts ett antal ändringar i UCITSD¹ och AIFMD². Ändringsdirektivet är ett resultat av kommissionens initiativ inom ramen för den så kallade kapitalmarknadsunionen som syftar till att stärka EU:s inre marknad. Direktivet kompletterar EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder³.

De ändringar som har gjorts i UCITSD och AIFMD innebär i huvudsak att

- kraven på de funktioner som ska tillhandahållas i värdlandet justeras,
- förfarandet vid upphörande av marknadsföring och efterföljande informationsskyldighet regleras, samt
- så kallad sonderande marknadsföring till professionella investerare regleras för auktoriserade AIF-förvaltare⁴.

Syftet med ändringarna i UCITSD och AIFMD är att minska nationella hinder för gränsöverskridande distribution av fonder i medlemsstaterna (se skäl 2 i ändringsdirektivet).

Ändringsdirektivet har i stora delar genomförts i svensk rätt genom ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder (LVF) och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (LAIF). Lagändringarna trädde i kraft den 1 april 2022. Därutöver kommer

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014.

⁴ Begreppet auktoriserad i AIFMD motsvaras av begreppet tillstånd i svensk rätt (se 3 kap. 1 § LAIF).

ytterligare ändringar i LAIF träda i kraft den dag regeringen bestämmer.⁵ Vidare har Finansinspektionen fått ett antal bemyndiganden att genomföra delar av ändringsdirektivet genom föreskrifter, se närmare avsnitt 1.4.

Syftet med föreskriftsändringarna är att genomföra de ändringar i UCITSD och AIFMD som inspektionen har fått bemyndiganden att meddela föreskrifter om.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

UCITSD har genomförts i svensk rätt genom i huvudsak LVF, medan AIFMD har genomförts huvudsakligen genom LAIF. Vissa delar av direktiven har dock genomförts genom bestämmelser i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder (fondföreskrifterna) och Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-föreskrifterna).

Regler om förvaltningsbolags, fondföretags samt utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltares skyldighet att tillhandahålla vissa funktioner i Sverige vid verksamhet här i landet finns i 1 kap. LVF och 5 kap. LAIF. Med förvaltningsbolag och fondföretag avses i denna promemoria utländska företag enligt definitionerna i 1 kap. 1 § LVF (1 kap. 1 § 13 LVF och 1 kap. 1 § 9 LVF). Enligt bestämmelserna i 1 kap. 6 c och 7 §§ LVF samt 5 kap. 2, 6 och 11 §§ LAIF ska förvaltningsbolag, fondföretag och utländska AIF-förvaltare vidta nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna göra utbetalningar till andels- och aktieägarna, lösa in andelar samt lämna den information som företaget är skyldigt att tillhandahålla.

Bestämmelser om vilket språk förvaltningsbolag, fondföretag och AIF-förvaltare ska använda när de tillhandahåller faktablad, informationsbroschyrer, fondernas årsberättelser och, i tillämpliga fall, halvårsredogörelser, finns i 30 kap. 2 §, 31 kap. 9 § samt 32 kap. 5 och 6 §§ fondföreskrifterna respektive 15 kap. 2 och 3 §§ AIF-föreskrifterna.

Genom de lagändringar som trädde i kraft den 1 april 2022 har det införts vissa nya regler i LVF och LAIF som ska tillämpas när marknadsföring upphör och efter att marknadsföring har upphört. Vidare har det införts nya

---

⁵ De lagändringar som föreslås träda i kraft den dag som regeringen bestämmer behandlas inte i denna promemoria eftersom de i nuläget inte innebär något behov av föreskriftsändringar.

regler i LAIF om möjligheten för AIF-förvaltare att bedriva så kallad sonderande marknadsföring. Följande kan nämnas särskilt.

Bestämmelser om vilka åtgärder ett fondföretag ska vidta när det avser att upphöra med marknadsföring av andelar i företaget i Sverige finns i 1 kap. 9 § LVF. Motsvarande bestämmelser finns i 5 kap. 7 a § LAIF för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avser att upphöra att marknadsföra andelar eller aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond här i landet.

Bestämmelser om att ett fondföretag som har upphört att i Sverige marknadsföra andelar i företaget, även fortsättningsvis ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla, finns i 1 kap. 9 a § LVF. Motsvarande bestämmelser för utländska EES-baserade AIF-förvaltare finns i 5 kap. 7 c § LAIF.

Förutsättningarna för en svensk AIF-förvaltare att inom EES bedriva sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare, regleras i 4 kap. 5 a–5 d §§ och 6 kap. 2 a–2 d §§ LAIF.

1.3 Regleringsalternativ

Sverige har en skyldighet att genomföra ändringsdirektivet genom bindande regler. När Finansinspektionen genomför delar av direktivet måste det därför ske genom inspektionens föreskrifter. Att i stället utfärda allmänna råd eller någon annan typ av vägledning är inte möjligt eftersom sådana inte är bindande. Det är inte heller ett alternativ att helt avstå från reglering.

1.4 Rättsliga förutsättningar

1.4.1 Språkkrav och tillhandahållande av information om vissa funktioner vid verksamhet i Sverige

Finansinspektionen har genom 18 § 4–5 förordningen (2013:588) om värdepappersfonder och 5 § 5 och 6 förordningen (2013:587) om förvaltare av alternativa investeringsfonder bemyndigande att meddela föreskrifter om hur förvaltningsbolag, fondföretag, utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktioner här i landet, samt på vilket språk företagen ska tillhandahålla dessa funktioner.

1.4.2 Åtgärder när marknadsföringen upphör

Finansinspektionen har genom 18 § 7 förordningen om värdepappersfonder bemyndigande att meddela föreskrifter om på vilket språk ett fondföretag ska lämna

- information till andelsägarna i Sverige om sin avsikt att upphöra med marknadsföringen här i landet, och
- företagets allmänna erbjudande om inlösen av andelar som innehas av investerare här i landet.

Vidare har Finansinspektionen bemyndigande, enligt 18 § 8 förordningen om värdepappersfonder och 5 § 7 förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, att meddela föreskrifter om hur ett fondföretag respektive en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska offentliggöra sin avsikt att upphöra med marknadsföringen av andelar eller aktier i företaget.

1.4.3 Informationskrav efter att marknadsföring upphört

Finansinspektionen har genom 18 § 9 förordningen om värdepappersfonder och 5 § 8 förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bemyndigande att meddela föreskrifter om hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondföretag, respektive en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, som har upphört med marknadsföringen i Sverige ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare här i landet viss information.

Vidare har Finansinspektionen bemyndigande, enligt 18 § 7 förordningen om värdepappersfonder, att meddela föreskrifter om på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla information till kvarvarande andelsägare i Sverige när det har upphört med marknadsföring av andelar i företaget här i landet.

1.4.4 Sonderande marknadsföring

Finansinspektionen har genom 5 § 4 förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bemyndigande att meddela föreskrifter om hur en AIF-förvaltare ska dokumentera den sonderande marknadsföringen och hur förvaltaren ska underrätta Finansinspektionen om att marknadsföringen inletts.

1.4.5 Uppgifter i en ansökan eller underrättelse till Finansinspektionen

Finansinspektionen har genom 18 § 2 förordningen om värdepappersfonder bemyndigande att meddela föreskrifter om vilka uppgifter som en ansökan, anmälan eller underrättelse ska innehålla samt vilka uppgifter som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen.

Vidare har Finansinspektionen bemyndigande, enligt 4 § 4 och 5 förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, att meddela föreskrifter om vilka uppgifter eller handlingar som ska ingå i en ansökan om tillstånd enligt 4 kap. 2 § samt 5 kap. 2, 6 och 11 §§ LAIF.

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionen har i arbetet med att ta fram förslagen till föreskriftsändringar haft en dialog med en extern referensgrupp som består av representanter från Fondbolagens förening.

Den 9 mars 2022 remitterade Finansinspektionen förslagen till ändrade föreskrifter tillsammans med en remisspromemoria. Av de 35 remissinstanser som fick del av remissen har 20 yttrat sig. Remissinstansernas inställning framgår av avsnitt 2 och 3.

Den 13 april 2022 skickade Finansinspektionen också ut en tilläggsremiss med förslag på några mindre föreskriftsändringar om innehållet i vissa ansökningar och underrättelser som ska ges in till inspektionen, se vidare avsnitt 2.5. Tilläggsremissen skickades till samma remissinstanser som den ursprungliga remissen skickades till. Av dessa har 17 yttrat sig. Remissinstansernas inställning i denna del framgår av avsnitt 2.5.

2 Motivering och överväganden

2.1 Språkkrav och tillhandahållande av information om funktioner vid verksamhet i Sverige

2.1.1 Fondföretag och förvaltningsbolag

Finansinspektionens ställningstagande: Den information som förvaltningsbolag och fondföretag enligt LVF ska tillhandahålla investerare i Sverige om de uppgifter som utförs genom funktioner här i landet, ska

tillhandahållas på ett varaktigt medium. Funktionerna här i landet ska tillhandahållas på svenska.

Remisspromemorian: Innehöll i sak samma förslag. I det remitterade förslaget användes dock begreppet *lokala funktioner i Sverige*. Vidare föreslogs inte heller några uttryckliga hänvisningar till förvaltningsbolag i 32 kap. 1 § fondföreskrifterna eller i rubriken till 32 kap.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* påpekar att rubriken till 32 kap. fondföreskrifterna och kapitlets inledande paragraf inte återspeglar att kapitlet även handlar om information som förvaltningsbolag lämnar i Sverige. Vidare framhåller föreningen att begreppet lokala funktioner inte används i 1 kap. 6 c och 8 §§ LVF utan i stället ”funktioner som tillhandahålls här i landet”. För att undvika tveksamheter om innebörden anser föreningen att en mer lag- och direktivkonform lydelse bör användas i föreskrifterna och att ordet lokala därför inte ska användas i dem.

Övriga remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Sedan tidigare finns det regler i UCITSD om krav på att fondföretag som marknadsför andelar av företaget i ett annat land än sitt hemland, och förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond, ska tillhandahålla vissa funktioner i värdlandet. Genom ändringsdirektivet har det gjorts vissa ändringar i dessa regler. Ändringarna, som har införts genom att artikel 92 i UCITSD har fått en ny lydelse⁶, innebär bland annat att det mer utförligt och detaljerat anges vilka krav som gäller och att det uttryckligen anges att medlemsstaterna inte får kräva att ett fondföretag finns på plats fysiskt i värdmedlemsstaten.

Med anledning av ändringarna i artikel 92 i UCITSD har ändringar gjorts i 1 kap. 6 c och 7 §§ LVF. Vidare har det införts en ny paragraf som rör fondföretags funktioner här i landet (1 kap. 8 § LVF). Av nämnda paragrafer framgår bland annat att fondföretag och förvaltningsbolag ska tillhandahålla funktioner här i landet för att utföra vissa uppgifter, till exempel behandla order om att teckna och lösa in andelar samt göra utbetalningar till andelsägarna, hantera klagomål och tillhandahålla viss information.

---

⁶ Se artikel 1.4 i ändringsdirektivet.

Ett fondföretag ska enligt den nya lydelsen av artikel 92.1 e i UCITSD, via ett varaktigt medium, tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför i varje medlemsstat. Bestämmelsen är även tillämplig för förvaltningsbolag, enligt artikel 15 i UCITSD. Med varaktigt medium avses enligt artikel 2.1 m i UCITSD varje medel som gör det möjligt för en investerare att bevara information, som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen.

Bestämmelser om att informationen i fråga ska tillhandahållas investerare i Sverige har införts i 1 kap. 6 c § första stycket 5 och 8 § första stycket 5 LVF. Som anges i avsnitt 1.4.1 har Finansinspektionen fått bemyndigande att meddela föreskrifter om hur ett förvaltningsbolag eller ett fondföretag ska tillhandahålla informationen. Inspektionen inför därför en ny paragraf, 32 kap. 7 §, i fondföreskrifterna där det – i enlighet med regleringen i artikel 92.1 e i UCITSD – framgår att informationen om de uppgifter som funktionerna i Sverige utför ska tillhandahållas investerarna på ett varaktigt medium. I 1 kap. 9 § 34 fondföreskrifterna finns en definition av begreppet varaktigt medium, som överensstämmer med ordalydelsen i artikel 2.1 m i UCITSD.

Funktionerna för att utföra de aktuella uppgifterna ska enligt den nya lydelsen av artikel 92.3 första stycket a i UCITSD tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där fondföretaget marknadsförs, eller på ett språk som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.⁷

Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om på vilket språk ett förvaltningsbolag eller fondföretag ska tillhandahålla funktionerna. Svenska är huvudspråk i Sverige och Sveriges officiella språk i internationella sammanhang (4 och 13 §§ språklagen [2009:600]). Med hänsyn till detta och eftersom funktionerna även ska tillhandahållas icke-professionella investerare i Sverige, till exempel konsumenter, anser inspektionen att funktionerna ska tillhandahållas på svenska.

---

⁷ Att bestämmelsen även är tillämplig för förvaltningsbolag framgår av artikel 15 direktivet.

Finansinspektionen inför därför en ny paragraf i fondföreskrifterna, 32 kap. 8 §, om att funktionerna i 1 kap. 6 c § första stycket eller 8 § första stycket LVF ska tillhandahållas på svenska.

I det remitterade förslaget använde Finansinspektionen begreppet lokala funktioner i Sverige. *Fondbolagens förening* konstaterar att det avviker från ordalydelsen i relevanta bestämmelser i LVF och anser att ordet lokala bör tas bort från de föreslagna bestämmelserna i 32 kap. 7 och 8 §§ fondföreskrifterna. Finansinspektionen håller med föreningen om att samma terminologi som används i lagtexten så långt möjligt bör användas i inspektionens föreskrifter. I enlighet med vad föreningen föreslår används därför inte ordet lokala i de nu beslutade föreskrifterna, utan endast funktioner i Sverige.

I 32 kap. 1 § fondföreskrifterna anges att kapitlet handlar om språkrav för vissa fondföretag. Med hänsyn till att Finansinspektionen nu beslutar att vissa regler som inte handlar om språkrav ska införas i kapitlet, justeras den nämnda paragrafen. För att det ska vara tydligt att bestämmelserna i 32 kap. 7 och 8 §§ gäller även för förvaltningsbolag, förs det även in en hänvisning till de paragraferna i 1 kap. 2 och 3 §§ i samma föreskrifter. Inspektionen ändrar också, i enlighet med vad *Fondbolagens förening* föreslår, lydelsen av 32 kap. 1 § och rubriken till 32 kap. så att det tydligt framgår att kapitlets bestämmelser även omfattar information som förvaltningsbolag lämnar i Sverige.

2.1.2 Utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare

Finansinspektionens ställningstagande: Den information som vissa utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare enligt LAIF ska tillhandahålla investerare här i landet, om de uppgifter som utförs genom funktioner i Sverige, ska tillhandahållas på ett varaktigt medium. Funktionerna här i landet ska tillhandahållas på svenska.

Remisspromemorian: Innehöll i sak samma förslag. I det remitterade förslaget användes dock begreppet *lokala funktioner i Sverige*.

Remissinstanserna: *Fondbolagens förening* anser, av samma skäl som anges i avsnitt 2.1.1, att ordet lokala bör tas bort från den föreslagna bestämmelsen i 5 kap. 6 a § AIF-föreskrifterna. Föreningen anser även att det bör övervägas att utforma bestämmelsen om hur information om

funktionerna ska tillhandahållas på motsvarande sätt som i 32 kap. 7 § fondföreskrifterna och då hänvisa till sådan information som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4 e LAIF. Detta skulle enligt föreningen förbättra förståelsen för vilken information som avses.

Övriga remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Enligt artikel 43.1 i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet) får medlemsstaterna i det egna landet tillåta att AIF-förvaltare till icke-professionella investerare marknadsföra andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som de förvaltar. Sverige har sedan tidigare infört bestämmelser i 5 kap. 6 § LAIF som tillåter utländska EES-baserade AIF-förvaltare att, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra alternativa investeringsfonder till såväl professionella som icke-professionella investerare i Sverige.

I 5 kap. 2 § finns även bestämmelser om att sådana AIF-förvaltare kan få tillstånd från Finansinspektionen att här i landet förvalta en specialfond och att marknadsföra fonden. En förutsättning för att få tillstånd enligt nämnda paragrafer är att AIF-förvaltaren vidtar nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna göra utbetalningar till andelsägarna, lösa in andelar och lämna den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla (5 kap. 2 § andra stycket 4 och fjärde stycket samt 6 § första stycket 1 och 4 kap. 2 § första stycket 4).

Enligt den nya artikeln 43a i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet) ska medlemsstaterna säkerställa att en AIF-förvaltare tillhandahåller funktioner som utför vissa uppgifter i varje medlemsstat där den har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare. Kraven har ingen motsvarighet i den tidigare lydelsen av AIFMD. Med anledning av den nya artikeln har bestämmelserna i 4 kap. 2 § samt 5 kap. 2 och 6 §§ LAIF ändrats. Ändringarna innebär bland annat att förvaltaren ska tillhandahålla funktioner här i landet för att utföra vissa uppgifter, till exempel behandla order om att teckna och lösa in andelar eller aktier samt göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna och tillhandahålla viss information.

Av artikel 2.1 c i AIFMD följer att kraven i den nya artikeln 43a på att en AIF-förvaltare ska tillhandahålla funktioner i värdmedlemsstaten för att utföra vissa uppgifter, ska gälla även för en icke EES-baserad AIF-

förvaltare som avser att marknadsföra aktier, eller andelar i en av förvaltaren förvaltd alternativ investeringsfond, till icke-professionella investerare i unionen.

I LAIF finns det bestämmelser om att en icke EES-baserad AIF-förvaltare, som har fått tillstånd av Finansinspektionen, får marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (5 kap. 11 §). Även för att få ett sådant tillstånd ställs krav på att tillhandahålla vissa funktioner här i landet. Med anledning av ändringarna i AIFMD har reglerna i 5 kap. 11 § LAIF ändrats så att motsvarande krav på att tillhandahålla vissa funktioner som finns för EES-baserade AIF-förvaltare även gäller för icke EES-baserade AIF-förvaltare.

En AIF-förvaltare ska enligt den nya artikeln 43a.1 e i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet) via ett varaktigt medium tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som utförs genom funktionerna i värdmedlemsstaten.

Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om hur utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna.

I det remitterade förslaget användes begreppet lokala funktioner. Av de skäl som anges i avsnitt 2.1.1 instämmer Finansinspektionen i *Fondbolagens förenings* synpunkt att ordet lokala inte bör användas i de aktuella bestämmelserna i AIF-föreskrifterna.

Finansinspektionen har förståelse för *Fondbolagens förenings* synpunkt att de nya paragraferna i AIF-föreskrifterna, om hur information om de uppgifter som funktionerna här i landet utför ska tillhandahållas, bör utformas på samma sätt som i motsvarande reglering i fondföreskrifterna (32 kap. 7 §). Inspektionen instämmer också i att det tydligare bör framgå vilken information som avses. Bakgrunden till att de föreslagna bestämmelserna inte utformats på samma sätt är att regleringen i LVF och LAIF i detta avseende ser olika ut. Inspektionen bedömer att bestämmelserna i AIF-föreskrifterna skulle behöva innehålla hänvisningar till flera olika bestämmelser i olika kapitel i LAIF om de utformas i linje med motsvarande bestämmelser i fondföreskrifterna. Reglerna i AIF-föreskrifterna skulle då bli för svårästa. För att det tydligare ska framgå vilken information som avses formulerar inspektionen dock bestämmelserna i AIF-föreskrifterna (5 kap. 6 a och 10 a §§) på ett delvis annat sätt än i det

remitterade förslaget. I paragraferna införs således dels en upplysningsbestämmelse om att det i LAIF finns bestämmelser om att funktioner ska tillhandahållas här i landet och att AIF-förvaltaren ska informera investerare om de uppgifter som funktionerna utför, dels en bestämmelse om att informationen ska tillhandahållas på ett varaktigt medium. Begreppet varaktigt medium används sedan tidigare i AIF-föreskrifterna (se 14 kap. 2 § och 15 kap. 1 §). Begreppet definieras inte i föreskrifterna, men någon annan definition än den som beskrivs i avsnitt 2.1.1 är inte avsedd.⁸

Funktionerna för att utföra uppgifterna ska enligt den nya artikeln 43a.3 första stycket a i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet) tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den alternativa investeringsfonden marknadsförs, eller på ett språk som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om på vilket språk utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla funktionerna. Svenska är huvudspråk i Sverige och Sveriges officiella språk i internationella sammanhang (4 och 13 §§ språklagen). Informationen ska tillhandahållas även icke-professionella investerare i Sverige, vilket inkluderar konsumenter. I likhet med vad som anges i avsnitt 2.1.1 ska informationen därför tillhandahållas på svenska.

Mot denna bakgrund införs det i 5 kap 6 a och 10 a §§ i AIF-föreskrifterna även bestämmelser om att utländska EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond, respektive utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige, ska tillhandahålla de aktuella funktionerna på svenska.

2.2 Åtgärder när marknadsföringen upphör

Genom ändringsdirektivet har det också införts regler i UCITSD och AIFMD om åtgärder som ska vidtas när ett fondföretag, respektive en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, ska upphöra med den gränsöverskridande marknadsföringen (artikel 93a i UCITSD och artikel 32a i AIFMD, artiklarna 1.6 och 2.4 i ändringsdirektivet). Av de nya reglerna följer att ett fondföretag eller en AIF-förvaltare som avser att

---

⁸ Se även prop. 2021/22:102 s. 121.

upphöra med marknadsföringen ska anmäla det till hemlandsmyndigheten (avanmälan) och att hemlandsmyndigheten är skyldig att överlämna anmälan till värdlandet.

De materiella krav som ställs upp i direktiven för att fondföretag respektive AIF-förvaltare ska få göra en avanmälan är bland annat att företagen ska

- lämna ett erbjudande om återköp eller inlösen av relevanta andelar eller aktier,
- offentliggöra information om avsikten att upphöra med marknadsföringen, och
- avsluta eller ändra vissa typer av avtal.

De relevanta artiklarna i UCITSD och AIFMD har till största delen genomförts genom de nya paragraferna 1 kap. 9 § LVF och 5 kap. 7 a § LAIF. Finansinspektionen har dock fått bemyndigande att genomföra de delar av artiklarna som handlar om vissa språkrav och om hur avsikten att upphöra med marknadsföringen ska offentliggöras, se vidare nedan.

2.2.1 Språkrav

Finansinspektionens ställningstagande: Information om avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet och om inlösen av andelar i företaget, som ett fondföretag ska lämna till andelsägarna i Sverige, ska tillhandahållas på svenska.

Remisspromemorian: Innehöll i sak samma förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Av den nya artikeln 93a.1 tredje stycket i UCITSD (i lydelsen enligt den engelska språkversionen av artikel 1.6 i ändringsdirektivet) följer att informationen till investerare om återköp eller inlösen – och om avsikten att upphöra med marknadsföringen – ska lämnas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där marknadsföringen sker, eller på ett språk som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.⁹

---

⁹ I prop. 2021/22:102 s. 90 konstaterar regeringen att det i den svenska språkversionen av ändringsdirektivet felaktigt hänvisas till hemmedlemsstaten. Regeringen utgår därför i

Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om på vilket språk informationen till andelsägarna i Sverige ska tillhandahållas.

Av samma skäl som anges i avsnitt 2.1.1 och 2.1.2 anser Finansinspektionen att den aktuella informationen ska tillhandahållas på svenska. En bestämmelse om att fondföretagens information om avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet och om inlösen av andelar i företaget ska tillhandahållas på svenska förs därför in i fondföreskrifterna (32 kap. 9 §).

2.2.2 Krav på offentliggörande

Finansinspektionens ställningstagande: Offentliggörande av avsikten att upphöra med marknadsföringen ska ske genom att fondföretaget respektive AIF-förvaltaren tillhandahåller information om avsikten på sina respektive webbplatser.

Remisspromemorian: Innehöll i sak samma förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Enligt de nya artiklarna 93a.1 första stycket b i UCITSD (i lydelsen enligt artikel 1.6 i ändringsdirektivet) och 32a.1 första stycket b i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.4 i ändringsdirektivet) ska fondföretag, respektive utländska EES-baserade AIF-förvaltare, offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen på ett sätt som är allmänt tillgängligt även med elektroniska medel. Offentliggörandet ska också ske på ett sätt som är brukligt för marknadsföring av fondföretag, respektive alternativa investeringsfonder, och passande för en typisk investerare i fondföretag respektive alternativa investeringsfonder.

Enligt 1 kap. 9 § första stycket 2 LVF och 5 kap. 7 a § första stycket 2 LAIF är fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare skyldiga att offentliggöra avsikten att upphöra med den gränsöverskridande marknadsföringen av ett fondföretag eller en EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige. Som anges ovan har Finansinspektionen fått bemyndigande att meddela föreskrifter om hur den avsikten ska offentliggöras.

---

stället från den engelska språkversionen, där det hänvisas till den stat där marknadsföringen sker. Även Finansinspektionen utgår alltså från den engelska språkversionen.

I 2 kap. 15 c § tredje stycket LVF finns en bestämmelse om att ett fondbolag ska offentliggöra vissa handlingar i samband med att behöriga myndigheter underrättas om att marknadsföring påbörjas i en annan EES-stat. Offentliggörandet ska enligt 3 kap. 5 § fondföreskrifterna ske på fondbolagets webbplats eller på en annan webbplats som fondbolaget hänvisar till i underrättelsen till behörig myndighet. Bestämmelserna genomför artikel 93.7 i UCITSD och artikel 31 i kommissionens genomförandedirektiv 2010/44/EU. Av de artiklarna framgår bland annat att det ska säkerställas att den behöriga myndigheten i värdlandet, på elektronisk väg, har tillgång till de handlingar som har bifogats underrättelsen om marknadsföring. Det ska ske genom att fondbolaget på sin webbplats, eller på en annan webbplats som har angetts i underrättelsen om marknadsföring och som värdlandet har tillgång till, offentliggör dessa handlingar.

Finansinspektionen anser att denna reglering om offentliggörande av information bör vara utgångspunkt för reglerna om hur fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet. Ett lämpligt sätt att göra informationen allmänt tillgänglig är enligt inspektionen att den tillhandahålls på det relevanta företagens webbplats. Till skillnad från vad som gäller vid offentliggörande enligt 2 kap. 15 c § LVF är syftet med det nu aktuella offentliggörandet att göra informationen tillgänglig för andels- eller aktieägare. Att, som i 3 kap. 5 § fondföreskrifterna, införa en möjlighet att offentliggöra informationen på en annan webbplats som angetts i en anmälan till den behöriga myndigheten är därför inte aktuellt.

Mot denna bakgrund införs nya bestämmelser i 32 kap. 9 § fondföreskrifterna och 5 kap. 6 b § AIF-föreskrifterna om att informationen om avsikten att upphöra med marknadsföringen ska tillhandahållas på fondföretagets respektive AIF-förvaltarens webbplats.

2.3 Informationskrav efter att marknadsföringen har upphört

Genom artiklarna 1.6 och 2.4 i ändringsdirektivet har det införts vissa nya informationskrav i UCITSD och AIFMD (artikel 93a.4 i UCITCS och artikel 32a.4 i AIFMD). Informationskraven gäller efter att den gränsöverskridande marknadsföringen av andelar av fondföretaget, respektive den utländska alternativa investeringsfonden, har upphört.

Regleringen innebär att ett fondföretag, respektive en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, ska fortsätta att lämna viss information till kvarvarande investerare i värdlandet och till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. De nämnda artiklarna i UCITSD och AIFMD har genomförts i 1 kap. 9 a § LVF, respektive 5 kap. 7 c LAIF, där det anges att företaget ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i Sverige den information som det enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.

Finansinspektionen har fått bemyndigande att reglera vissa språkkrav och frågor om distanskommunikation.

2.3.1 Språkkrav för information till kvarvarande investerare

Finansinspektionens ställningstagande: Faktablad som ska tillhandahållas kvarvarande andelsägare i Sverige enligt 1 kap. 9 a § första stycket LVF, efter att ett fondföretag har upphört att här i landet marknadsföra andelar i företaget, ska tillhandahållas på svenska. Övrig information som avses i samma paragraf ska fondföretaget tillhandahålla på svenska eller engelska.

Remisspromemorian: Innehöll i sak samma förslag.

Remissinstanserna: Sveriges Advokatsamfund (*Advokatsamfundet*) anser att vissa formuleringar i remisspromemorian antyder att Finansinspektionen anser att faktablad och informationsbroschyr ”framförallt” ska tillhandahållas kvarvarande investerare i Sverige. Advokatsamfundet föreslår att inspektionen, till undvikande av tvivel, förtydligar att det är hemmedlemsstaten som avgör vilken typ av information som ska lämnas till kvarvarande investerare, och att sådan information *kan* innefatta basfakta, prospekt, årsberättelse och halvårsredogörelse enligt artikeln 93a.4 i UCITSD. Advokatsamfundet anser även att den första meningen i den föreslagna lydelsen av 32 kap. 10 § första stycket fondföreskrifterna kan förtydligas genom att det läggs till en hänvisning till 1 kap. 9 a första stycket LVF.

Övriga remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: I den nya artikeln 93a.7 UCITSD (i lydelsen enligt artikel 1.6 i ändringsdirektivet) finns vissa bestämmelser som handlar om på vilket språk informationen till kvarvarande investerare ska tillhandahållas.

Vilken typ av information som ska tillhandahållas kvarvarande investerare i Sverige i ett fondföretag som har upphört med marknadsföring av andelar här i landet är i huvudsak en fråga för fondföretagets hemmedlemsstat att reglera.¹⁰ Som *Advokatsamfundet* framhåller är det alltså regleringen i företagens hemmedlemsstat som avgör vilken information som ska lämnas. Att det förhåller sig så framgår också tydligt av bestämmelserna i 1 kap. 9 a § första stycket LVF. Av den nya artikeln 93a.4 i UCITSD (i lydelsen enligt artikel 1.6 i ändringsdirektivet) kan dock utläsas att den information som det framför allt kan komma att handla om är basfakta¹¹, prospekt¹², årsberättelse och halvårsredogörelse.

När det gäller reglerna i UCITSD om vilket språk som ska användas för informationen är Sverige i egenskap av värdmedlemsstat behörig att kontrollera att språkraven följs och att vidta åtgärder mot fondföretag som inte gör det (se artiklarna 94.1 b och c, 97.3 och 108.1 andra stycket i UCITSD).¹³ För att denna tillsyn ska kunna utövas har det införts särskilda regler om krav på att fondföretag ska tillhandahålla kvarvarande investerare i Sverige den information som företaget enligt hemlandets regler är skyldigt att lämna (1 kap. 9 a § LVF, som nämns ovan). Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla den aktuella informationen.

I 32 kap. fondföreskrifterna finns regler om vissa språkrav som gäller för fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige. Enligt 5 § ska ett faktablad tillhandahållas på svenska. Företagets informationsbroschyr, årsberättelse och halvårsredogörelse ska enligt 6 § tillhandahållas på svenska eller engelska. Den information som det nu kommer att vara fråga om är, som anges ovan, framför allt faktablad, informationsbroschyr, årsberättelse och halvårsredogörelse.

Eftersom informationskravet regleras närmare i fondföretagets hemland är det inte möjligt att nu införa lika specificerade bestämmelser som i 32 kap. 5 och 6 §§ fondföreskrifterna. Däremot anser Finansinspektionen att regler om de nu aktuella språkraven bör utformas i linje med vad som gäller enligt nämnda paragrafer. Faktablad, som ska tillhandahållas enligt reglerna

---

¹⁰ Se prop. 2021/22:102 s. 95.

¹¹ Det som i UCITSD benämns basfakta kallas för faktablad i svensk rätt (se 4 kap. 16 a § LVF).

¹² Det som i UCITSD benämns prospekt kallas för informationsbroschyr i svensk rätt (se 4 kap. 15 § LVF).

¹³ Se prop. 2021/22:102 s. 95.

i hemlandet, ska således alltid tillhandahållas på svenska, medan övrig information ska tillhandahållas på svenska eller engelska. Bestämmelser med denna innebörd förs in i fondföreskrifterna (32 kap. 10 § första stycket). Finansinspektionen instämmer i *Advokatsamfundets* synpunkt att det i första meningen i paragrafen bör införas en hänvisning till 1 kap. 9 a § första stycket LVF.

2.3.2 Företagens medel för distanskommunikation

2.3.2.1 Fondföretag

Finansinspektionens ställningstagande: Fondföretag som har upphört med marknadsföringen i Sverige får använda alla typer av elektronisk kommunikation, eller annan teknik för distanskommunikation, för att förse kvarvarande andelsägare här i landet med den information som ska tillhandahållas enligt 1 kap. 9 a § första stycket LVF. För att sådan kommunikation ska få användas, krävs dock att andelsägarna får tillgång till kommunikationstekniken på svenska eller engelska och att informationen tillhandahålls enligt de språkrav som ställs upp i fondföreskrifterna – det vill säga faktablad på svenska och övrig information på svenska eller engelska.

Remisspromemorian: Innehöll i sak samma förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Enligt den nya artikeln 93a.7 i UCITSD ska medlemsstaterna göra det möjligt för fondföretag att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att förse kvarvarande investerare med information. Förutsättningen är, enligt artikeln, att investerarna får tillgång till informationen och kommunikationstekniken på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där de är etablerade, eller på ett språk som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondföretag, som har upphört med marknadsföring av företagets andelar i Sverige, ska tillhandahålla information till de andelsägare som är kvar här i landet.

Mot denna bakgrund inför Finansinspektionen en bestämmelse i fondföreskrifterna (32 kap. 10 § andra stycket) om att fondföretag får använda alla typer av elektronisk kommunikation, eller annan teknik för distanskommunikation, för att förse kvarvarande andelsägare i Sverige med informationen i fråga. Utifrån hur regleringen i artikel 93a.7 är utformad bör det uppställas vissa krav för att sådan kommunikation ska få användas. Finansinspektionen inför därför även en bestämmelse om att rätten att använda sådan kommunikation förutsätter att andelsägarna får tillgång till kommunikationstekniken på svenska eller engelska och att informationen tillhandahålls enligt de språkkrav som föreslås i avsnitt 2.3.1, det vill säga faktablad på svenska och övrig information på svenska eller engelska.

2.3.2.2 Utländsk EES-baserad AIF-förvaltare

Finansinspektionens ställningstagande: Utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört att i Sverige marknadsföra en alternativ investeringsfond, får använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att förse kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet med sådan information som avses i 5 kap. 7 c § LAIF.

Remisspromemorian: Innehöll i sak samma förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Enligt den nya artikeln 32a.8 i AIFMD ska medlemsstaterna även göra det möjligt för AIF-förvaltare att använda alla typer av elektronisk kommunikation, eller annan teknik för distanskommunikation, för att förse kvarvarande investerare i den medlemsstat där investerarna har sin hemvist eller sitt säte. Till skillnad från vad som gäller enligt motsvarande reglering i UCITSD, anger inte reglerna i artikeln några särskilda förutsättningar som måste vara uppfyllda för att en sådan kommunikation ska få användas.

Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om hur en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som har upphört med gränsöverskridande marknadsföring i Sverige ska kunna använda medel för distanskommunikation för att tillhandahålla information till kvarvarande andels- eller aktieägare i den alternativa investeringsfonden här i landet. Mot bakgrund av regleringen i artikel 32a.8 i AIFMD inför inspektionen därför en ny paragraf, 5 kap. 6 c §, i AIF-föreskrifterna att utländska EES-

baserade AIF-förvaltare som har upphört att marknadsföra företagets andelar i Sverige, får använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att förse kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet med sådan information som avses i 5 kap. 7 c § LAIF.

2.4 Sonderande marknadsföring

Finansinspektionens ställningstagande: En AIF-förvaltare ska vid varje tillfälle då den bedriver sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare i Sverige eller i ett annat land inom EES dokumentera marknadsföringen på ett sådant sätt att marknadsföringsmaterialet kan tillhandahållas i sin helhet. Dokumentationen ska även innehålla uppgifter om vilka den sonderande marknadsföringen har riktats mot, datum för när marknadsföringen har utförts samt hur förvaltaren har säkerställt att det inte har bedrivits någon anmälnings- eller tillståndspliktig marknadsföring.

AIF-förvaltarens underrättelse till Finansinspektionen om att sonderande marknadsföring har påbörjats ska lämnas till inspektionen i pappersformat eller i elektroniskt format.

Remisspromemorian: Innehöll i sak samma förslag.

Remissinstanserna: *Konsumentverket* är huvudsakligen positivt till förslaget om vilka uppgifter om marknadsföringen som ska dokumenteras. Men för att kunna säkerställa en kontroll av om den sonderande marknadsföringen kan nå icke-professionella investerare, menar Konsumentverket att det vore fördelaktigt om Finansinspektionen i föreskrifterna även krävde dokumentation av vilka marknadsföringskanaler som använts.

Övriga remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Genom ändringsdirektivet har det införts nya regler i AIFMD om en auktoriserad AIF-förvaltares möjlighet att under vissa förutsättningar bedriva så kallad sonderande marknadsföring (artikel 30a i AIFMD i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet). Sonderande marknadsföring definieras i 1 kap. 11 § 23 LAIF och innebär, något förenklat, att förvaltaren direkt eller indirekt tillhandahåller

information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer. Syftet är att pröva potentiella professionella investerares intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring.¹⁴

Enligt den nya artikeln 30a.1 första stycket i AIFMD ska medlemsstaterna säkerställa att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltares sonderande marknadsföring till professionella investerare inom unionen bedrivs under vissa närmare angivna förutsättningar. Direktivets bestämmelser om sonderande marknadsföring har genomförts genom ett antal nya paragrafer i LAIF (4 kap. 5 a–d §§, 5 kap. 2 b § och 6 kap. 2 a–d §§).

Enligt den nya artikeln 30a.4 i AIFMD ska AIF-förvaltaren säkerställa att dess sonderande marknadsföring dokumenteras på ett tillfredsställande sätt. Detta krav på att dokumentation ska ske på ett tillfredsställande sätt har genomförts i 4 kap. 5 b § (marknadsföring i Sverige) och 6 kap. 2 b § (marknadsföring i ett annat land inom EES) LAIF. Regeringen anger i sin proposition att det bör regleras närmare i myndighetsföreskrifter vad det innebär att dokumentera informationen på ett tillfredsställande sätt.¹⁵ Finansinspektionen har också fått bemyndigande att meddela föreskrifter om hur en AIF-förvaltare ska lämna uppgifterna och hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras.

Finansinspektionen uppfattar bemyndigandet som att bestämmelserna om att den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras på ett tillfredsställande sätt även bör omfatta vilka uppgifter som ska dokumenteras. Inspektionen har enligt 13 kap. 1 § LAIF tillsyn över att en AIF-förvaltare driver verksamheten enligt LAIF och andra författningar som reglerar förvaltarens verksamhet. Vid bedömningen av vad som är ett tillfredsställande sätt att dokumentera den sonderande marknadsföringen beaktar Finansinspektionen att det ska vara möjligt för inspektionen att utöva tillsyn över marknadsföringen. Inspektionen anser därför att varje tillfälle då AIF-förvaltaren bedriver sonderande marknadsföring bör dokumenteras på ett sådant sätt att marknadsföringsmaterialet kan tillhandahållas i sin helhet. Dokumentationen bör även innehålla uppgifter om vilka den sonderande marknadsföringen har riktats mot, datum för när marknadsföringen har utförts, samt hur förvaltaren har säkerställt att det inte har bedrivits någon anmälnings- eller tillståndspliktig marknadsföring. Bestämmelser med denna innebörd

---

¹⁴ Se artikel 4.1 aea i AIFMD.

¹⁵ Se prop. 2021/22:102 s. 111 f.

införs i 4 kap. 5 b § (marknadsföring i Sverige) och 6 kap. 2 b § (marknadsföring i ett annat land inom EES) AIF-föreskrifterna.

Finansinspektionen anser att det utifrån hur bestämmelserna i LAIF om sonderande marknadsföring är utformade inte finns behov av att – utöver nu nämnda dokumentationskrav – införa ett sådant ytterligare dokumentationskrav som *Konsumentverket* föreslår.

Enligt artikel 30a.2 tredje stycket i AIFMD ska en AIF-förvaltare underrätta behörig myndighet i hemmedlemsstaten om att sonderande marknadsföring har påbörjats. Regler som genomför detta krav finns i 4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § LAIF. Underrättelsen om sonderande marknadsföring ska enligt samma artikel översändas i pappersformat eller elektroniskt format.

Finansinspektionen har fått bemyndigande att meddela föreskrifter om i vilken form en svensk AIF-förvaltare ska lämna underrättelse om sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond.

Mot bakgrund av att det i direktivet uppställs ett krav på att underrättelsen ska lämnas i pappersform eller i elektroniskt format inför Finansinspektionens bestämmelser i AIF-föreskrifterna om att underrättelsen till Finansinspektionen ska lämnas i något av dessa format (4 kap. 5 a § och 6 kap. 2 a §).

2.5 Ändringar i regler om vad en ansökan eller underrättelse ska innehålla

2.5.1 Fondbolags underrättelse om filial- eller gränsöverskridande verksamhet

Finansinspektionens ställningstagande: När ett fondbolag underrättar Finansinspektionen om filialverksamhet eller gränsöverskridande verksamhet – och de tjänster som fondbolaget ska erbjuda innefattar förvaltning av ett fondföretag – ska fondbolaget lämna uppgifter till Finansinspektionen om de åtgärder som bolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna tillhandahålla funktioner för att utföra de uppgifter som anges i 2 kap. 12 § andra stycket 2 eller 15 § andra stycket 2 LVF.

Tilläggsremissen: Innehöll i sak samma förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det. *Advokatsamfundet* påpekar att begreppet lokala funktioner användes i det tidigare remitterade förslaget till ändringar i fondföreskrifterna och AIF-föreskrifterna, medan ordet funktioner används i förslaget i tilläggsremissen.

Finansinspektionens skäl: Som nämns i avsnitt 2.1.1 har det genom ändringsdirektivet införts nya regler i artikel 92 i UCITSD om funktioner som fondföretaget ska tillhandahålla. Reglerna har genomförts i svensk rätt genom ändringar i bland annat 2 kap. 12 och 15 §§ LVF. I nämnda paragrafer regleras vad ett fondbolags underrättelse till Finansinspektionen om viss gränsöverskridande verksamhet ska innehålla. Ändringar har gjorts i andra stycket i respektive paragraf där det finns särskilda regler om vad underrättelsen ska innehålla när den gränsöverskridande verksamheten innefattar förvaltning av ett fondföretag. Bland annat har bestämmelsen i andra stycket 2 i respektive paragraf, om att underrättelsen ska innehålla uppgift om åtgärder som fondbolaget har vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna utföra vissa angivna uppgifter, anpassats till de nya mer detaljerade reglerna i artikel 92 i UCITSD. I paragraferna anges numera att underrättelsen ska innehålla uppgifter om åtgärder som fondbolaget har vidtagit för att kunna tillhandahålla funktioner för att utföra vissa särskilt angivna uppgifter.

I 3 kap. 2 § fondföreskrifterna anges att ett fondbolag som underrättar Finansinspektionen om filialverksamhet eller gränsöverskridande verksamhet enligt 2 kap. 12 eller 15 § LVF ska använda bilaga 5 eller bilaga 6 till föreskrifterna. Med anledning av de ändringar som har gjorts i LVF om innehållet i en sådan underrättelse omformulerar Finansinspektionen punkten 11 i bilaga 5 till fondföreskrifterna så att den stämmer överens med kraven i 2 kap. 12 andra stycket 2 och 15 § andra stycket 2 LVF. Som framgår i avsnitt 2.1.1 används inte begreppet lokala funktioner i de nya paragrafer som nu införs i fondföreskrifterna. Samma begrepp som används där, förs in i bilaga 5. Begreppet används således enhetligt i linje med vad *Advokatsamfundet* efterfrågat. Vidare görs vissa språkliga justeringar i bilagan.

2.5.2 AIF-förvaltares ansökan om tillstånd att bedriva viss verksamhet i Sverige

Finansinspektionens ställningstagande: En AIF-förvaltares ansökan om tillstånd att bedriva verksamhet enligt 4 kap. 2 §, 5 kap. 2, 6 eller 11 §§

LAIF ska innehålla en redogörelse för hur förvaltaren tillhandahåller vissa funktioner i Sverige.

Tilläggsremissen: Innehöll i sak samma förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Även i AIFMD har det införts nya regler om att en AIF-förvaltare ska tillhandahålla vissa funktioner (artikel 43a). Dessa regler har genomförts i svensk rätt genom ändringar i 4 kap. 2 § och 5 kap. 2, 6 och 11 §§ LAIF. I de nämnda paragraferna regleras förutsättningarna för att Finansinspektionen ska bevilja svenska respektive utländska AIF-förvaltare tillstånd att bedriva viss verksamhet i Sverige. Ändringarna innebär bland annat att kraven på AIF-förvaltaren att vidta nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna göra utbetalningar till andels- och aktieägare, lösa in andelar och lämna viss information har bytts ut mot ett krav på att här i landet tillhandahålla funktioner för att utföra vissa särskilt angivna uppgifter.

I 4 kap. 2 § samt 5 kap. 2, 4 och 10 §§ AIF-föreskrifterna finns bestämmelser om vilka uppgifter en ansökan enligt nämnda bestämmelser i 4 och 5 kap. LAIF ska innehålla. AIF-föreskrifternas bestämmelser om vad en ansökan ska innehålla bör anpassas till de lagändringar som har gjorts i fråga om kraven för tillstånd. Nämnda bestämmelser i AIF-föreskrifterna justeras därför så att det framgår att ansökan ska innehålla en redogörelse för hur AIF-förvaltaren ska tillhandahålla funktioner här i landet för att utföra de uppgifter som anges i lagen. Vissa mindre följdändringar har även gjorts i bestämmelserna och i 5 kap. 11 § AIF-föreskrifterna med anledning av att det har införts nya stycken i 4 kap. 2 §, 5 kap. 6 och 11 §§ LAIF.

2.6 Ikraftträdande

Finansinspektionens ställningstagande: Föreskriftsändringarna träder i kraft den 7 juni 2022.

Remisspromemorian: Enligt förslaget skulle föreskrifterna träda i kraft den 1 juni 2022.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa ändringsdirektivet (artikel 3.1 i ändringsdirektivet). Bestämmelserna ska börja tillämpas samma dag.

Lagändringarna som genomför ändringsdirektivet trädde i kraft den 1 april 2022. Finansinspektionens föreskriftsändringar bör träda i kraft så snart som möjligt efter det datumet, dock tidigast två veckor efter att de har beslutats. De ska därför träda i kraft den 7 juni 2022. Finansinspektionen bedömer inte att det kan förväntas några negativa konsekvenser av att ändringarna i föreskrifterna träder i kraft lite drygt två månader efter ändringarna i LVF och LAIF.

Finansinspektionen bedömer att det inte behövs några övergångsbestämmelser.

3 Konsekvenser

I avsnitten 1.1, 1.3 och 2.1–2.5 framgår vad Finansinspektionen vill uppnå med föreskriftsändringarna, vilka alternativa lösningar som finns och vilka effekter det får om en reglering inte sker. För uppgifter om de rättsliga förutsättningar som ligger till grund för ändringarna, se avsnitt 1.4 ovan.

Som framgår ovan syftar föreskriftsändringarna till att genomföra delar av ett EU-direktiv. Finansinspektionen bedömer att regleringen överensstämmer med och inte går utöver Sveriges skyldigheter som medlemsstat. Som nämns ovan i avsnitt 1.3 krävs att inspektionen utfärdar bindande föreskrifter för att ändringsdirektivet ska genomföras fullt ut i svensk rätt. Det går därför inte att göra någon alternativ och möjligen mindre kostnadskrävande reglering.

Regelrådet anser att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Regelrådet har dock påtalat att det saknas en fullständig beskrivning av berörda företag utifrån storlek och att ingen särskild hänsyn har tagits till små företag. Detta har lett till att Finansinspektionen gjort ett par kompletteringar i konsekvensutredningens avsnitt 3.2.1 och 3.2.3.

Föreskriftsändringarna träder i kraft den 7 juni 2022, se avsnitt 2.5 ovan. Finansinspektionen bedömer att ändringarna inte är så omfattande att företagen behöver en längre förberedelsestid än den som tiden före

ikraftträdandet ger. Eftersom föreskriftsändringarna överlag inte bedöms innebära några betydande ändringar för de berörda företagen behövs inte heller några särskilda informationsinsatser utöver avisering om förändringen på Finansinspektionens webbplats.

Finansinspektionen redogör nedan för de konsekvenser som ändringarna bedöms få för samhället och konsumenterna, företagen samt Finansinspektionen.

3.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Föreskriftsändringarna bedöms inte påverka samhällsekonomin eller konsumenterna i någon väsentlig grad. På sikt kan ändringarna ge konsumenterna ett starkare skydd eftersom de i större utsträckning än i dag kommer att få tillgång till information på svenska.

3.2 Konsekvenser för företagen

3.2.1 Berörda företag

För närvarande finns det sammanlagt 1 181 företag som berörs av föreskriftsändringarna.¹⁶ Företagen är fördelade enligt följande:

- 87 svenska AIF-förvaltare som har tillstånd enligt 3 kap. 1 § LAIF
- 105 förvaltningsbolag som driver verksamhet i Sverige¹⁷
- 968 fondföretag som marknadsför andelar i Sverige¹⁸
- 2 utländska EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför specialfonder i Sverige¹⁹
- 18 utländska EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige²⁰
- 1 icke EES-baserad AIF-förvaltare som marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige²¹

¹⁶ Samtliga siffror gäller förhållandena den 17 januari 2022.

¹⁷ Underrättelse enligt 1 kap. 6 § LVF.

¹⁸ Underrättelse enligt 1 kap. 7 § LVF.

¹⁹ Tillstånd enligt 5 kap. 2 § LAIF.

²⁰ Tillstånd enligt 5 kap. 6 § LAIF.

²¹ Tillstånd enligt 5 kap. 11 § LAIF.

De uppgifter som Finansinspektionen får in om förvaltningsbolag, fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare varierar. Inspektionen har därför valt att endast lämna uppgifter om svenska AIF-förvaltare. Storleken på de AIF-förvaltare som berörs av föreskriftsändringarna har uppskattats och redovisats med hjälp av förvaltda fondförmögenhet.

I december 2021 förvaltade de svenska AIF-förvaltarna 116 alternativa investeringsfonder och 180 specialfonder, vilket motsvarar en total fondförmögenhet på 678 064 205 203 kronor. Storleken på fondförmögenheten för enskilda fonder varierade från 970 284 kronor till 38 244 544 184 kronor. Totalt förvaltades en fondförmögenhet på mellan 4 624 064 kronor och 71 012 169 667 kronor inom ramen för AIF-förvaltningen.

De svenska AIF-förvaltarna som även har tillstånd att förvalta värdepappersfonder förvaltade under ovannämnda period en total fondförmögenhet mellan 270 000 000 kronor och 1 457 896 094 000 kronor.

Antalet investerare skiljer sig mycket mellan de olika fonderna och antalet anställda är mellan två och 255.

3.2.2 Kostnader för företagen

Sonderande marknadsföring

Föreskriftsändringarna innebär att det regleras hur svenska AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring ska underrätta Finansinspektionen om marknadsföringen och hur företagen ska dokumentera marknadsföringen. Företagen kommer att behöva göra vissa anpassningar av sin verksamhet för att tillämpa de nya reglerna. Bland annat kan vissa rutiner behöva ses över och personal utbildas. Finansinspektionen bedömer dock att företagens administrativa kostnader endast kommer att öka i begränsad omfattning. Engångskostnaderna för att analysera reglerna, uppdatera interna processer och utbilda personal beräknas bli mellan 57 680 kronor (40 timmar x 1 442 kronor²²) och 72 100 kronor (50 timmar x 1 442 kronor).

---

²² Beloppet motsvarar timkostnadsnormen enligt 2 § första stycket förordningen (2009:1237) om timkostnadsnorm inom rättshjälpsområdet. Underlaget för timkostnadsnormen ska grundas på ett index för tjänster inom juridik, ekonomi, vetenskap

Tillhandahållande av funktioner

Föreskriftsändringarna innebär att det regleras hur fondföretag, förvaltningsbolag samt EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla andelsägare information om de uppgifter som utförs genom funktioner i Sverige, samt att funktionerna ska tillhandahållas på svenska. Företagen behöver göra vissa anpassningar för att tillämpa de nya informationsreglerna. Bland annat kan vissa rutiner behöva ses över och information översättas till svenska. Företagen behöver även lämna in viss ytterligare information till Finansinspektionen. Inspektionen bedömer dock att företagens administrativa kostnader endast kommer att öka i begränsad omfattning. Engångskostnaderna för att analysera de nya reglerna och för att göra nödvändiga anpassningar beräknas bli mellan 14 442 kronor (10 timmar x 1 442 kronor) och 21 630 kronor (15 timmar x 1 442 kronor).

Åtgärder när marknadsföring upphör

Föreskriftsändringarna innebär att det införs krav på hur fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen i Sverige, samt att fondföretag ska tillhandahålla viss information på svenska. Företagen behöver göra vissa anpassningar för att tillämpa de föreslagna bestämmelserna. Bland annat kan de behöva se över vissa rutiner för att uppfylla de nya kraven. Vissa kostnader kan också uppstå för fondföretagen för att uppfylla språkkravet. Finansinspektionen bedömer dock att företagens administrativa kostnader endast kommer att öka i begränsad omfattning. Engångskostnaderna för att analysera de nya reglerna och för att göra nödvändiga anpassningar för att tillhandahålla informationen beräknas bli mellan 14 442 kronor (10 timmar x 1 442 kronor) och 21 630 kronor (15 timmar x 1 442 kronor).

Informationskrav efter att marknadsföringen upphört

Föreskriftsändringarna innebär att det införs vissa regler om att ett fondföretag, respektive en EES-baserad AIF-förvaltare, som har upphört med marknadsföringen i Sverige får använda teknik för distanskommunikation för att förse kvarvarande andelsägare med information. Att AIF-förvaltare enligt föreskrifterna får möjlighet att tillhandahålla information genom distanskommunikation, bedöms inte medföra några kostnader för dessa företag. Eftersom det införs vissa

---

och teknik som publiceras av Statistiska centralbyrån. Underlaget för nästkommande år ska grundas på utvecklingen mellan de två senaste helårsutfallen för detta index. Källa: Sveriges Domstolar.

särskilda språkkrav för fondföretag och att möjligheten att kommunicera gäller under förutsättning att de kraven är uppfyllda, bedömer Finansinspektionen att fondföretagen behöver göra vissa anpassningar för att tillämpa bestämmelserna. Bland annat kan de behöva se över vissa rutiner för att uppfylla kraven. Finansinspektionen bedömer dock att företagens administrativa kostnader endast kommer att öka i begränsad omfattning. Engångskostnaderna för att analysera de nya reglerna och för att göra nödvändiga anpassningar beräknas bli mellan 14 442 kronor (10 timmar x 1 442 kronor) och 21 630 kronor (15 timmar x 1 442 kronor).

3.2.2.1 Övriga kostnader och konkurrenspåverkan

Föreskriftsändringarna ovan bedöms inte medföra några andra kostnader för de berörda företagen. Företagen behöver inte heller förändra sin verksamhet i någon större utsträckning.

Konkurrensen bedöms inte påverkas nämnvärt eftersom motsvarande reglering har införts eller kommer att införas i hela EU. Däremot kan det uppstå vissa skillnader i medlemsstaternas nationella reglering, vilket skulle kunna påverka konkurrensen i någon mån.

3.2.3 Konsekvenser för små företag

Finansinspektionen bedömer att de tillkommande administrativa kostnaderna relativt sett kan ha en större negativ effekt på vinstmarginalerna för mindre företag än för större. Detta eftersom de administrativa kostnaderna för de små företagen uppskattas bli större i förhållande till deras omsättning.

För mindre företag med färre anställda kan även arbetet med att anpassa verksamheten till föreskriftsändringarna få en större påverkan, vilket *Finansförbundet* har påtalat i sitt remissyttrande.

3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

Föreskriftsändringarna kan i viss mån medföra ytterligare granskningsmoment inom ramen för Finansinspektionens tillstånds- och tillsynsarbete. Ändringarna bedöms dock vara så pass begränsade att inspektionen inte förväntas behöva några ytterligare resurser. Ändringarna bedöms inte heller kräva några särskilda informationsinsatser.